Predicabilia

illa nō ingreditur diffinitionē speciei.

Ar Phus scdo de aīa noiat formā qd̓ qd ē esse rei.i.diffōem nō aūt materiā. ¶ Dicendū q̓ forma dr̄ qd̓ quid est esse rei nō q̄n materia ɔcurrat sed iō q₂ forma ē pn̄cipalior ps ɔpletiua diffōnis nihilomin⁹ tn̄ materia ponitur in diffinitione sube sensibilis tanq̄ȝ ad eēntiam eius ptinēs ꝭm mentē doctoris sancti.

Ar Es ⁊ figura in statua realiter distinguūtur sed genus ⁊ drn̄a nō rea̓lr̄ distinguūtur in specie ergo ista ɔpatio Porphirij est falsa. Minor pbat̄.q₂ gen⁹ spēs drn̄a in eodem dicūt eandē essentiā vt hȝ doctor in plerisq̄ȝ locis. ¶ Dicendū q̓ nō est p oīa simile de genere et differentia respectu spēi ex vna pte ⁊ de ere ⁊ figura respectu statue ex pte alia. sed ē simile i isto quia sicut es in statua ē in potentia ad figuratum esse ⁊ figura terminat illā potentiā ita gen⁹ est in potentia ad spēm ⁊ p drn̄am illa potētia terminat̄. sed in alio ē dissimile.

Describunt aūt huiusmodi differentiam hoc mō differentia ē qd̓ aptū natum est diuidere ea que sub eodē genere sunt: rōnale eīm et irrōnale hoiem et equū que sub eodem genere sunt vt qd̓ est animal diuidunt.

¶ Hic ponit terciā diffinitionē differentie. et cū hoc declarat eam in exemplis dicens. q̓ peripaterici dscribūt drāȝ isto⁹. drā ē qd̓ aptū natū est diuidere ea que sub eodē gn̄e sūt vt rōnale. ⁊ irrōnale diuidūt hoiem ⁊ equū que sunt spēs eiusdē gn̄is. s. aīalis. Et vtit̄ porphiri⁹ illo noīe puatio irrōnale loco drē opposite ppt̄ cāmpri⁹ dictā ⁊ dat itelligere drām positiuā q̄ pōt dici brutalitas eo q̓ brutū ɔstituit. vn̄ si nō eēt aliqd̓ aīal ab hoie et equo ⁊ hinnibile esset differentia essentialis ɔstitutiua equi tūc aīal diuideret̄ p rōnale ⁊ hinnibile noiando vtramq̄ȝ differentiā positiue.

Querit Quare Porphi. in ista diffinitione vtit̄ aptitudie cū tn̄ in alijs semp sit vsus actu. ¶ Dicendū q̓ ideo quia actual̓ diuisio accidit drē ⁊ nō ɔuenit sibi nisi ꝭm q̓ ē actualr̄ accepta p intellectū sȝ aptitudinalis diuisio ē de essentia drn̄e q̄re p illā diffinit̄. Et ē rō diffōis q₂ pm⁹ actus drn̄e a q̄ sumit̄ nomē drē ē diuidē gen⁹ ⁊ p hoc qd̓ diuidit gen⁹ cū sua opposita drā habȝ sb̄ gn̄e spēciē ɔstituere ⁊ sb̄ idē facit sua opposita differentia ergo illa que sūt sub gn̄e posita sunt p drāꝝ diuisionē diuisa ⁊ constituta.

Notandū Q₃ dicta diffō solet etiā sic poni. Drn̄a q̄ ē apta nata diuidē gen⁹ ⁊ ea q̄ sub gn̄e posita sūt. i. species. sed al̓r drn̄e diuidūt gen⁹ ⁊ spēs. Gen⁹ eīm diuidūt q₂ ptās generi p ipas ptit̄. sȝ diuidūt spēs positas sb̄ genere q₂ p diuisionē potestatiꝫ generis quā faciūt differentie spēs ɔstituūtur. ⁊ ab inuicē sepantur rōne sue oppositionis.

Arguit Sortes ⁊ plato ponūt̄ sb̄ eodē genere. q₂ sub aīali. ⁊ tn̄ nō diuidūtur oppositis differentijs q₂ illas non habēt. ¶ Dicendū q̓ differentia ē apta nata diuidere ea que ponūtur sb̄ eodē gn̄e. positiōe formali sicut sūt spēs q₂ suis differentijs diuidūtur. i. abinuicē distinguūtur. sed sortes ⁊ plato solū ponūtur sub gn̄e remote ⁊ positione materiali. Est tn̄ verū q̓ sortes ⁊ plato etiā abinuicē distinguūt̄ suis differētijs. Vn̄ ꝭm aliquos differētia subalis ē triplex. scȝ. indiuidual̓ quā alij ponūt hecceitatē nos vero materiā signatam. Alia est specifica vt rōnale. Tercia ē generica vt sensibile sed hic diffinit̄ solū differentia generica vel specifica.

Ar Illa q̄ sb̄ eodē gn̄e posita sūt. sūt spēs sȝ drn̄a nō ē apta nata diuidere spēs ergo diffinitio erit falsa Minor pbat̄ q₂ spēs ē indiuisibilis ⁊ ɔsistens in athamo q̄n ē spālissima Etiā spēs ē forma. sȝ forma ē indiuisibil̓ ꝭm Alber. ¶ Dōm lȝ spēs sint indiuisibiles id est formal̓r ip̄tibiles sunt tn̄ diuisibiles. i. distinguibiles. Unde diuisio spēi ē alteri⁹ rōnis. q̄ȝ diuisio generis. q₂ gen⁹ diuidit̄. i. ptit̄ rōne ambitus sue cōitatis spēs vero diuidūtur rōe oppositiōis quā inter se habēt p drās ɔstitutas.

Et q̄n dr̄ vna differētia nō ē nata diuidē genus ḡ male diffinit̄ differentia in singl̓ari nūo Dicendū q̓ vna differētia cū alia sibi opposita est nata diuidere gen⁹ ⁊ ea que sub genere posita sunt ⁊ sic debet intelligi diffinitio.

Ar Accn̄tia ppria sunt apta nata diuidere genus ⁊ ea que sub genere posita sunt ḡ ista diffinitio ɔuenit alijs. Añs pbatur q₂ risibile diuidēs animal distinguit hoiem ab omnibus alijs aīalibus ¶ Dicendū duplex est diuisio generis. scȝ essentialis ⁊ accn̄talis. Unde accidens propriū ⁊ similiter ipsa accidentia cōmunia possunt diuidere gen⁹ diuisione accidentali et ea que sub genere ponūtur nō tamē diuisione essentiali de qua hic est ad propositum. Uel dicendum q̓ propria passio est solum apta nata distinguere speciem a posteri/

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-226/0074
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG